

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 886/2021
15.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела злоупотреба службеној положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Решада Плојовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције КПо4 15/20 од 06.04.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 по1 12/21 од 16.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 15.09.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Решада Плојовића у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку, у вези са чланом 54. став 3. Кривичног законика, па Врховни касациони суд окривљеној АА, због извршеног кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, за које дело је правноснажном пресудом Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 15/20 од 06.04.2021. године, а која је потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 по1 12/21 од 16.06.2021. године оглашена кривом, применом одредби члана 4,14,22,25,42,45,54,65,66 Кривичног законика, изриче условну осуду тако што јој утврђује казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одређује да се она неће извршити, ако окривљена у року од 2 (две) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, док се исти захтев за заштиту законитости у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку **ОДБИЈА** као неоснован, а у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као **недозвољен**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 15/20 од 06.04.2021. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ за које дело јој је изречена условна осуда, тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци која се неће извршити под условом да окривљена у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом према окривљеној изречена је мера безбедности забрана вршења позива делатности и дужности, па је окривљеној забрањено да обавља све послове који се тичу остваривања одређених права при Националној служби за запошљавање у трајању од једне године, рачунајући од дана правноснажности пресуде. Од окривљене је одузета корист прибављена кривичним делом, као што је обавезана на плаћање паушала у корист Вишег суда у Краљеву.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 по1 12/21 од 16.06.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене, а пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 15/20 од 06.04.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Решад Плојовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11), став 2. тачка 2) ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, а из образложења захтева произилази да га подноси и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљену ослободи од оптужбе да је извршила кривично дело за које је осуђена.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, у вези са чланом 54. став 3. КЗ, док је у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП неоснован, а у преосталом делу је недозвољен.

По налажењу Врховног касационог суда, основано бранилац окривљене АА у поднетом захтеву истиче да је суд доношењем побијане правноснажне пресуде учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП на штету окривљене, обзиром да је одлуком о кривичној санкцији повредио одредбу члана 54. став 3. КЗ којом је императивно прописано да се околност која је обележје кривичног дела не може узети у обзир и као отежавајућа, односно олакшавајућа околност, изузев ако прелази меру која је потребна за постојање кривичног дела или одређеног облика кривичног дела, или ако постоје две или више оваквих околности, а само једна је довољна за постојање тежег, односно лакшег облика кривичног дела.

Наиме, суд је у конкретном случају, приликом одмеравања висине казне, окривљеној као отежавајућу околност узео у обзир својство окривљене - да је она ... при Одељењу за ... у Националној служби за запошљавање – филијала ... односно да има својство службеног лица јер ради у установи, којој је поверено вршење јавних овлашћења, која одлучује о правима, обавезама или интересима физичких или правних

лица, што је обележје кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, за које дело је окривљена оглашена кривом и осуђена.

Имајући у виду напред наведено, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Решада Пљојовића, те је отклонио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, тако што је окривљеној због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, за које дело је правноснажном пресудом Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 15/20 од 06.04.2021. године, а која је потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 по1 12/21 од 16.06.2021. године оглашена кривом, изрекао исту меру упозорења, у истом трајању, која је изречена у редовном кривичном поступку који се водио против окривљене (условну осуду тако што јој је утврдио казну затвора у трајању од шест месеци и истовремено одредио да се она неће извршити, ако окривљена у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело), имајући у виду да је правноснажном пресудом утврђена казна затвора у минималном трајању прописаном законом, а на страни окривљене нису утврђене нарочито олакшавајуће околности. Врховни касациони суд је нашао да је овако одмерена казна затвора сразмерна објективној тежини извршеног кривичног дела, те олакшавајућим околностима које су у смислу члана 54. КЗ утврђене на страни окривљене у редовном поступку, као и степену кривице окривљене и јачини угрожавања заштићеног добра, те да је изречена кривична санкција нужна и довољна да се њоме оствари општа сврха изрицања кривичне санкције из члана 4. КЗ и сврха кажњавања из члана 42. КЗ и то како у односу на саму окривљену, тако и на плану генералне превенције.

У образложењу захтева бранилац окривљене наводи и да је према окривљеној спроведен дисциплински поступак за повреду радних дужности и истој је утврђена дисциплинска одговорност, изречена дисциплинска мера за исто дело које је предмет кривичне оптужбе, на који начин бранилац окривљене истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљене АА - адвоката Решада Пљојовић били су предмет разматрања другостепеног већа Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 по1 12/21 од 16.06.2021. године које је поступало по жалби браниоца окривљене изјављеној против првостепене пресуде Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 15/20 од 06.04.2021. године. Другостепено веће Апелационог суда у Крагујевцу је ове наводе оценило неоснованим и о томе на страни 4 у трећем и четвртном ставу пресуде Кж1 по1 12/21 од 16.06.2021. године изнело јасне и аргументоване разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Захтев за заштиту законитости у преосталом делу је недозвољен.

Наиме, бранилац окривљене у преосталом делу захтева истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП јер је изрека пресуде неразумљива, као и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП за коју наводи да је изрека пресуде противречна разлозима пресуде.

Такође, напомиње да није доказана ни алтернативна последица кривичног дела која се огледа у доношењу какве штете другоме, на који начин се оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама. Наведене повреде не представљају законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП на коју се основано указује захтевом за заштиту законитости браниоца АА - адвоката Решада Плојовића, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) захтев браниоца окривљене у односу на ову повреду усвојио као основан, док је, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене, Врховни касациони суд, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев браниоца окривљене у односу на ову повреду одбио као неоснован, а у осталом делу захтев одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Весна Зарић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.**